metsa wiskad, jüs pidawad
seal wisko mõne jüures ütlema
neid sõnu: „Sulge sõrätt, Karu
sada rätt, uma poja nina rätt,
Kui ja külla karja manu lähäd,
jüs pane pälles ette, Kui ja
mede karja manu tuled jüs
pane silme ette!“ Siidi pida-
wad kun t nägema, oma karja
tulla ega tulewadgi! –

I. Üks' halps wana jõna:

N'aene mätta, ja teine wõtta,
kõsitkwa inimest
Holene mätta ja teine õtsa,
raiutawad inimest!

II. Ilmade tähendused.

Kui sõmene lumi, mis jaadawad, jõina
külge tuulega hakkawad (nagu tähnawa)
jüs ei pidawad talwel suurt jõla tulema, kui jõla ola
jüs lähwad lumi kõrs maast ühe kõrraga.

I. Kui wastla päew nowre kuu jees, olewa
jüs pidawad head haega tähendama
kui wana kuul, jüs kehwad haega
II. Wastla paewal ei pidawad mitte tohti
ma kettata ega ka nõelutsa ega ka
jukna kududa; ei ühtegi warraste
ega naelumõje ei ka kedramõje töid
tehja. Kui kedrawad, jüs pidawad
jõgade pead jalad kõwaku kedrama,
ja jead pidawad kõwerad ja käärgu
jääma, kui nõelutawad ehk
wardi kuduwad jüs pidawad jead
pimedaks jäema. – Juuksjed
lõigata ja habet ajada või wad wastla
päewal jo pidawad jündlus olema!
III. Suhka päewal ei tohtiwad juuksjed
lõigata ega pead jugeda, jüs pidawad
pea kõõma minema, ega ka ühtegi
looma jugemaga pesima! –
IV. Kui Lõunene kewade waraulet walga
tuleb,